

голъмо; въ прѣвый случай шемь направимъ записваніе въ Главнѣж-тѣ Книгѣ подобно изъ онова записваніе на кое-то сѣ случи погрѣшка-та, и кое-то записваніе издрѣжава закоравено-то количество; въ второй случай поправаніе-то ще стане наопако (*ἀντι-στρόφος*), сирѣчь ако по-вече-то е въ задлѣженіе, шемь забѣлѣжимъ по-вече-то количество изъ едно записваніе въ уѣтритеанѣж-тѣ странѣ, и на опако: ако по-вечето е въ уѣтритеанѣж-тѣ странѣ; така ще сѣ уравни погрѣшка-та, и ѹни-чтожи послѣдствіе-то отъ по-вече-то на количество-то.

Ако прѣнесемъ въ нѣкоя смѣткѣ едно количество, кое-то принадлежи на другѣ смѣткѣ, за да поправимъ трѣбва прѣво да отрѣчемъ чѣсна въ смѣткѣ-тѣ, гдѣ-то погрѣшно сѣ забѣлѣжи, изъ едно записваніе насрѣща на исто-то количество, и отпослѣ шемь го запишемъ въ причинѣж-тѣ смѣткѣ, сирѣчь ако погрѣшено-то записваніе е едно задлѣженіе, шемь уѣтримъ изъ исто-то количество смѣткѣ-тѣ, гдѣ-то погрѣшно сѣ забѣлѣжи, и шемь задлѣжимъ онѣжъ смѣткѣ гдѣ-то наистинѣ трѣбваше да сѣ запише, ако ли бѣше едно уѣтреніе, шемь задлѣжимъ смѣткѣ-тѣ, коя-то погрѣшно уѣтрихме и шемь уѣтримъ онѣжъ смѣткѣ, коя-то трѣбваше да сѣ уѣтри. Вѣнчкы-ты тыа работы правимъ безъ да изчинаваме чѣниз въ дневнѣж-тѣ Книгѣ.

Отъ предизложены-ты описаніа разумѣвага, че поправки-ти на погрѣшены-ты въ Главнѣж-тѣ Книгѣ правятсѣ безъ да сѣ ѹпомене за тѣхъ въ дневнѣж-тѣ Книгѣ, а това става зачто-то Главна-та Книга не е друго нѣчто, освѣнь Изводъ отъ дневнѣж-тѣ Книгѣ; что-то погрѣшкы-ти кои-то сѣ пѣхнахъ въ нѣжъ, не имѣть никакво вѣаніе врьху дневнѣж-тѣ книгѣ; зарадъ истѣж-тѣ причинѣ всѣка погрѣшка въ дневнѣж-тѣ Книгѣ поправлявага изъ испослѣшій чѣниз, кой-то сѣ прѣноси въ Главнѣж-тѣ Книгѣ.

Писатели-ти погрѣшкы можѣть да сѣ случать и въ другы случаи освѣнь кояко-то казахме, нѣ намирваніе-то на погрѣшка